

Uvedená práca sa pokúša poskytnúť prístup k mýtu, ktorý by vystihoval jeho aktuálnosť pre dnešného človeka. Práca začína pokusom uchopiť význam(y) gréckeho termínu μῦθος, jeho vzťahu k termínu λογος v priebehu dejín a kritickým vyrovnaním sa s definíciami a interpretačnými metódami vybraných bádateľov v oblasti štúdia mýtov. Následne je navrhnutá vlastná definícia mýtu, v náväznosti na P. Ricoeura, L. Coupeho, D. Cupitta a ďalších. Mýtus je vnímaný ako dialektické spojenie naratívu a mýtických motívov, ktoré nie sú nemenné, ale práve v kontexte vytvorenom príbehom dostávajú vždy nový význam. Tak mýty tvoria reťaze vzájomne spojených verzií, otvorené pre ďalšie interpretácie v procese „radikálnej typológie.“ Mýty nie sú obmedzené na oblasť náboženstva, „radikálna typológia“ zohľadňuje profánnu kontext. Jednotlivé články reťazi mýtov môžu byť teda aj literárne diela. Vybrané diela svetovej literatúry 20. a 21. storočia (M. Bulgakov: Majster a Margaréta, G. Orwell: 1984, H. Murakami: Kafka na pobreží, P. Auster: Sklené mesto) sú v práci interpretované ako mýty za pomoci metódy „mýtického čítania,“ ktorá využíva imagináciu v rovnakej miere ako zásady logiky. Je navrhované vnímať mýty ako dialektické spojenie „dokonalosti“ a „otvorenosti,“ ktoré poskytuje priestor pre vstup „iného.“ To je významné i z teologického hľadiska, pretože „iné“ je dané do súvislosti s „novým,“ „budúcim“ (Balabán) biblickej zvesti.